

Sygn. akt II AKzW 1373/21

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Robert Pelewicz

Protokolant: protokolant Małgorzata Orłowska

po rozpoznaniu zażalenia wniesionego przez skazanego R. K. s. A. na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 2 listopada 2021 r., sygn. akt III Kow 1602/21, o nie uwzględnieniu wniosku skazanego w przedmiocie zwolnienia od uiszczenia opłaty sądowej w sprawie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania kary pozbawienia wolności,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wymaga podkreślenia, że art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn.: Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) w zw. z art. 623 k.p.k. nakłada na osobę ubiegającą się o zwolnienie od uiszczenia opłaty obowiązek wykazania, że ze względu na jej sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów wyłożenie opłaty byłoby zbyt uciążliwe. Przy tym sam fakt pobytu skazanego w zakładzie penitencjarnym nie jest wystarczającą przesłanką, aby zrezygnować z domagania się od niego zapłacenia stosownej, jak już zauważył Sąd Okręgowy, dość niskiej należności (zob. postanowienie SN z 4.10.2012., II KO 50/12, LEX nr 1220837).

W drugiej kolejności wymaga podkreślenia, że norma art. 623 k.p.k. zobowiązuje, aby osoba ubiegająca się o zwolnienie od wyłożenia kosztów wykazała, że występują okoliczności ustawowe przemawiające za wydaniem takiego orzeczenia (postanowienie SA w Katowicach z 17.01.2018., II AKzW 24/18, LEX nr 2678999), przy czym zaniechanie dołączenia do wniosku składanego w trybie art. 623 k.p.k. dokumentów wykazujących sytuację majątkową i wysokość dochodów wnioskodawcy nie stanowi braku formalnego wniosku i w konsekwencji nie znajduje tu zastosowania tryb usuwania braków przewidziany w art. 120 k.p.k. Oznacza to, że jeśli wezwanie takie miało miejsce, to i tak nie powinno wywołać skutków upoważniających do uznania wniosku za bezskuteczny w trybie art. 120 § 2 k.p.k. Wniosek taki podlega merytorycznemu rozpoznaniu, zaś wnioskodawca ponosi ryzyko, iż nie zostanie on uwzględniony (zob. postanowienie SN z 26.04.2018., IV KZ 15/18, LEX nr 2499858.) W doktrynie zaleca się co prawda wzywianie osób ubiegających się o zwolnienie od opłat do przedłożenia dokumentacji uzasadniającej wspomniany wniosek, ale wskazuje się, że jedynym rygorem, pod jakim można to czynić jest rygor nieuwzględnienia wniosku (zob. S. Steinborn w: Komentarz aktualizowany do art. 425-673 Kodeksu postępowania karnego, red. L. K. Paprzycki, J. Grajewski, Komentarz aktualizowany do art. 425-673 Kodeksu postępowania karnego, LEX/el. 2015, teza 5 do art. 623; zob. też postanowienie SN z 14.01.1997., V KZ 3/97, LEX nr 28483).

W trzeciej kolejności wymaga podkreślenia, że wbrew zarzutom przedstawionym w zażaleniu – mając na względzie treść art. 118 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. - Sąd Okręgowy w Tarnowie nie naruszył ani przepisów postępowania mających wpływ na wydane rozstrzygnięcie, ani nie dokonał błędnej oceny ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia. Przede wszystkim skarżący nie przedstawił w zażaleniu żadnych nowych okoliczności, których

nie rozważyłby Sąd Okręgowy w części motywacyjnej zaskarżonego postanowienia. I choć co prawda z jednej strony trzeba przyznać rację skazanemu, że w zakładzie karnym nie pracuje odpłatnie, to z drugiej strony Dyrektor Zakładu Karnego w T. stwierdził wyraźnie, że „w warunkach izolacji penitencjarnej skazany nie wyraził większego zainteresowania kwestią zatrudnienia” (k. 11v). Tak więc słusznie zauważa Sąd Okręgowy, że skoro R. K. za „ostatnie trzy miesiące uzyskał trzy przekazy pieniężne na łączną kwotę 500 zł i do swojej dyspozycji posiada on aktualnie około 47 zł. Opłata od wniosku o warunkowe zwolnienie wynosi 45 zł. Jest to kwota stanowiąca zaledwie około 1/10 środków pieniężnych, które skazany otrzymał za ostatnie trzy miesiące w formie przekazów pieniężnych.”, to tym samym skazany posiada środki pieniężne do uregulowania „nie znacząco wysokiej” opłaty od wniosku o warunkowe przedterminowe zwolnienie. Skazany przebywa w zakładzie karnym pozostając na utrzymaniu Skarbu Państwa. Środki, które uzyskał do swojej dyspozycji w okresie bezpośrednio poprzedzającym wystąpienie z wnioskiem o warunkowe przedterminowe zwolnienie wskazują na to, że miał możliwość bez zbytnej uciążliwości dla siebie zaoszczędzić środki pieniężne na uregulowanie tejże opłaty (por. postanowienie SN z 8.12.2011., III KO 78/11, LEX nr 1615867).

W tych warunkach, podkreślając, że zgodnie z wymogami art. 623 k.p.k., ciężar dowodu co do istnienia okoliczności uzasadniających ewentualne zwolnienie od kosztów spoczywa na ubiegającym się o to zwolnienie (zob. postanowienie SN z 26.07.2011., II KZ 27/11, LEX nr 898609) - a skazany takich okoliczności nie wykazał - to Sąd Apelacyjny orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.